Lieta Nr.140028915
102AA-0064-16/13

SPRIEDUMS
Liepājā 2016.gada 17.maijā

Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente I.Junghāne
tiesneši K.Līcis, V.Vaiteika

rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par **/pers. D/**, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.[15] panta trešo daļu sakarā ar /pers. D/ apelācijas sūdzību par Ventspils tiesas 2016.gada 25.janvāra spriedumu.

Tiesas kolēģija, pārbaudot lietas materiālus,

k o n s t a t ē j a

2015.gada 20.novembrī Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC057876 (turpmāk – Protokols) par to, ka 2015.gada 6.novembrī plkst.21.45 Ventspilī, pa Kuldīgas ielu, virzienā no Lielā prospekta uz Jūras ielu, /pers. D/ vadīja transportlīdzekli *Volvo V70* ar Nīderlandes reģistrācijas numuru /TL numurs/, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē, ko apliecina SIA "Ziemeļkurzemes reģionālā slimnīca" ņemtie asins un urīna paraugi. Asinīs konstatētas 1,27 promiles, kas konstatēts Medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.23 alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai.

Protokolā norādīts, ka ir pārkāpts Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi" 39.1.2.apakšpunkts, atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 149.[15] panta trešajā daļā *(lietas 3.lapa)*.

Ar Ventspils tiesas 2016.gada 25.janvāra spriedumu /pers. D/ pēc Latvijas APK 149.[15] panta trešās daļas sodīts ar administratīvo arestu uz 6 diennaktīm, naudas sodu 950 *euro* apmērā, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 gadiem. Tiesa norādījusi – ņemot vērā, ka pēc /pers. D/ līguma VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" tika veikts atkārtots laboratorisks izmeklējums uz etilspirtu, un no 2015.gada 16.decembra Ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātu Nr.800/7 slēdziena redzams, ka veicot biomateriāla izmeklēšanu ar gāzes hromatogrāfijas metodi, /pers. D/ konstatēts etilspirts koncentrācijā asinīs 1,20 promiles, tiesa atzinusi, ka ir pamats minēto promiļu norādīšanai, kas ir mazākas, nekā norādīts Protokolā, un šīs šaubas ir tulkojamas par labu personai.

Tiesa uzskatījusi, ka lietā esošie pierādījumi ir pieļaujami, savstarpēji atbilstoši, tādēļ ticami un pietiekami /pers. D/ vainas pierādīšanai konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Ārstniecības personas ārste neiroloģe /pers. F/ un ārsta palīgs /pers. G/ tiesas sēdē sniedza detalizētas liecības par medicīniskās pārbaudes veikšanas gaitu, lai arī neliecināja konkrēti par /pers. D/ veikto pārbaudi. Tiesa atzinusi, ka medicīniskā pārbaude /pers. D/ veikta atbilstoši Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumu Nr.15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" (turpmāk – Noteikumi Nr.15) prasībām. Tiesa norādījusi, ka tai nav pamata apšaubīt specializētās ārstniecības iestādes medicīnisko pārbaudi veikušo ārstu, kā arī ārstniecības personu, kuras ņēma paraugus un veica laboratoriskos izmeklējumus, kompetenci. Tāpat arī nav pamata uzskatīt, ka nosūtot /pers. D/ asins un urīna paraugus laboratoriskai izmeklēšanai, minētie paraugi būtu samainīti. /pers. D/ iebildumus attiecībā par viņam veikto medicīnisko pārbaudi tiesa nav atzinusi par pamatotiem, jo tie neatbilst ne lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem, ne juridiskajiem kritērijiem. Šādus argumentus tiesa vērtējusi kā pārkāpēja pašaizstāvības pozīciju un vēlmi izvairīties no atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu, par kuru likumā paredzēts bargs sods.

/pers. D/ norādītais apstāklis, ka /pers. H/ papildus valsts amatpersonas amatam gūst ienākumus, strādājot Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienestā, tiesas ieskatā nav atzīstams par tādu interešu konflikta apstākli, kas varētu ietekmēt viņa objektivitāti konkrētās administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā.

Izvērtējot pārkāpēja attieksmi pret nodarījumu, to, ka lietā nav konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi, tiesa secinājusi, ka nav pamata /pers. D/ piemērot likumā paredzēto minimālo administratīvā aresta termiņu un naudas sodu. Ievērojot to, ka lietā nav arī atbildību pastiprinošu apstākļu, tiesa atzinusi, ka sods nosakāms tuvāk panta sankcijas minimālajai robežai *(lietas 58.-61.lapa)*.

Par minēto spriedumu /pers. D/ iesniedzis apelācijas sūdzību, lūdzot to atcelt. /pers. D/ uzskata, ka lieta ir skatīta paviršu un virspusēji. Tiesa nav ņēmusi vērā /pers. D/ no policijas puses radītos šķēršļus uz tiesu - policijas darbinieks nepievienoja lietas materiāliem /pers. D/ paskaidrojumus un izvairījās no viņa, un meloja /pers. D/, ko apliecina audioieraksts.

Lietā nav neviena dokumenta no SIA "Ziemeļkurzemes reģionālā slimnīca" par vētras radītajiem postījumiem, kas sniegtu ziņas par to, vai tika ietekmēti lietā esošie atkārtotie paraugi.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tiesa nav ņēmusi vērā, ka pierādījumi nav iegūti likumā noteiktajā kārtībā. Tiesa nav ņēmusi vērā arī to, ka inspektors A.Sproģis, kurš nogādāja /pers. D/ uz medicīnisko pārbaudi, strādā SIA "Ziemeļkurzemes reģionālā slimnīca".

Tiesa nav ņēmusi vērā to, ka sertificēta neiroloģe tiesas sēdē meloja un teica, ka neko nezinot un neatceroties, pat nevarēja nosaukt, kurš darbinieks ņēma paraugus un nezinot darbinieka vārdu. Taču tiesa uzskatīja, ka neiroloģes paskaidrojumi un liecības ir ticamas. Medmāsa (studente) arī tiesas sēdē teica, ka dienā apkalpo apmēram 100 pacientu, bet medicīniskās kļūdas nepieļaujot, vienmēr esot precīza. Taču tā ir tikai atruna, lai netiktu vērtēta viņas darba kvalitāte un profesionalitāte darba kvantitātes dēļ. To, kā ir patiesībā, bieži var lasīt masu medijos.

Tiesa sprieduma 6.lapas 1. un 6.rindkopā ir pieļāvusi kļūdas. Pārlasot lietas materiālus un spriedumu, sūdzības iesniedzējs secina, ka tiesa viņu ir ignorējusi *(lietas 73.-78.lapa)*.

Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, tiesas kolēģija atzīst, ka Ventspils tiesas 2016.gada 25.janvāra spriedums ir atstājams negrozīts, bet /pers. D/ apelācijas sūdzība noraidāma.

Latvijas APK 7.pants nosaka, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktā kārtībā, un lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

Latvijas APK 243.pants paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā. Kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem, iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Tiesas kolēģija secina, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Tikai uz likumā noteiktajā kārtībā iegūtiem pierādījumiem ir pamats izdarīt secinājumu par prettiesiskas un administratīvi sodāmas rīcības

esamību tās personas darbībās, par kuras saukšanu pie administratīvās atbildības tiek lemts.

Tiesas kolēģija konstatē, ka /pers. D/ saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.[15] panta trešās daļas par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,0 promili, bet nepārsniedz 1,5 promiles.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka Ventspils tiesa atbilstoši Latvijas APK 243.pantam pareizi novērtējusi pierādījumus un lietas faktiskos apstākļus administratīvā pārkāpuma lietā, un saskaņā ar Latvijas APK 289.[13] panta trešo daļu apelācijas instances tiesai nav pamata lietā jau konstatēto apstākļu pārvērtēšanai, jo apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajiem atzinumiem, papildus uzsverot turpmāk minēto.

Tiesas kolēģija konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka /pers. D/ Protokolā norādītajā vietā un laikā vadīja transportlīdzekli. Lietā ir strīds par to, vai bioloģiskās vides paraugi, no kuriem veikti laboratoriskie izmeklējumi, ir /pers. D/ noņemtie asins un urīna paraugi.

Tiesas kolēģija konstatē, ka medicīniskās pārbaudes protokola Nr.23 alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai 26.punktā ir sniegts atzinums, ka /pers. D/ ir konstatēta alkohola ietekme ar alkohola koncentrāciju asinīs 1,27 promiles un urīnā 1,54 promiles *(lietas 11.lapa)*. Tā kā /pers. D/ nepiekrita analīzu rezultātiem, tika veikta atkārtota materiālu paraugu analīze un sniegts galīgais atzinums, konstatējot etilspirta koncentrāciju asinīs 1,20 promiles *(lietas 43.lapa)*.

/pers. D/ norāda, ka veicot medicīnisko pārbaudi un bioloģiskās vides paraugu noņemšanu, tika pārkāptas Noteikumu Nr.15 prasības, taču /pers. D/ nenorāda pamatotus argumentus un apstākļus, kas par to liecinātu. Tiesas kolēģija lietas materiālos nekonstatē tādus pierādījumus, kas norādītu, ka šāds arguments no /pers. D/ puses ir pamatots. Pie šādiem apstākļiem nav pamata apšaubīt medicīniskās pārbaudes protokola Nr.23 un ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātu Nr.800/7 attiecināmību un pieļaujamību uz konkrēto lietu. Tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas secinājumam, ka šādi sūdzības iesniedzēja argumenti ir sniegti nolūkā izvairīties no administratīvās atbildības par izdarīto pārkāpumu.

Lai gan liecinieces neiroloģe /pers. F/ un ārsta palīgs /pers. G/ neliecināja tieši par /pers. D/ veiktās pārbaudes gaitu, abas liecinieces detalizēti paskaidroja, kā transportlīdzekļa vadītājiem tiek veikta medicīniskā pārbaude alkohola koncentrācijas noteikšanai. Tiesas kolēģijai nerodas pamatotas šaubas, ka konkrētajā gadījumā, veicot pārbaudi /pers. D/, būtu pārkāptas Noteikumos Nr.15 noteiktās prasības.

Attiecībā uz /pers. D/ argumentu par to, ka policijas darbinieks nav pievienojis lietas materiāliem viņa paskaidrojumu, kas tika sniegts pēc analīžu rezultātu saņemšanas, tiesas kolēģija norāda, ka no valsts policijas darbinieka E.Vaitkusa ziņojuma izriet, ka /pers. D/ sniegt paskaidrojumu uz vietas esot atteicies, norādot, ka to sniegs vēlāk. Lai gan lietas materiālos neatrodas šāds /pers. D/ paskaidrojums, tiesas kolēģija konstatē, ka /pers. D/ savus paskaidrojumus ir sniedzis pirmās instances tiesā, kā arī apelācijas sūdzībā norādījis, kādēļ uzskata spriedumu par nepamatotu. Tādējādi atzīstams, ka nav pārkāptas sūdzības iesniedzēja Latvijas APK 260.panta otrajā daļā noteiktās tiesības.

Nav pamatots /pers. D/ arguments par to, ka tiesa nav vērtējusi policijas darbinieka A.Sproģa personisko ieinteresētību nepamatoti saukt /pers. D/ pie administratīvās atbildības. Tiesa ir sniegusi pamatojumu, norādot, ka apstāklis, ka A.Sproģis papildus valsts amatpersonas amatam gūst ienākumus, strādājot Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienestā, nav atzīstams par tādu interešu konflikta apstākli, kas varētu ietekmēt viņa objektivitāti konkrētās administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā. Tiesas kolēģija pievienojas izdarītajiem secinājumiem.

Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa ir pieļāvusi pārrakstīšanās kļūdas, sprieduma 6.lapas 1. un 2.rindkopā norādot "/pers. K/", taču tas neietekmē /pers. D/ saukšanu pie administratīvās atbildības un nevar būt par pamatu sprieduma atcelšanai un lietas izbeigšanai.

Šādos apstākļos pārsūdzētais spriedums ir atstājams negrozīts, bet /pers. D/ apelācijas sūdzība noraidāma.

Pamatojoties uz Latvijas APK 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu un 289.[22] panta pirmo daļu, tiesas kolēģija

n o s p r i e

Ventspils tiesas 2016.gada 25.janvāra spriedumu **atstāt negrozītu**, bet /pers. D/ **apelācijas sūdzību noraidīt.**

Spriedums nav pārsūdzams.

Motivēts spriedums sastādīts un pieejams no 2016.gada 17.maija.

Tiesnese referente I.Junghāne

Tiesneši K.Līcis

V.Vaiteika